

Ένα ποδοπατημένο στεφάνι

Ξημερώματα Πέμπτης , 12 Οκτωβρίου 1944 , οι Γερμανοί αποχωρούν από την Αθήνα, μετά από 1625 μέρες κατοχής.

Από την Ελλάδα αναγκάζονται βιαστικά να αποχωρήσουν. Έχουν προηγηθεί η συμμαχική απόβαση στη Νορμανδία και η προέλαση του Κόκκινου Στρατού στα Βαλκάνια. Το τέλος του άξονα είναι κοντά. Κι όμως, παρά τις συμφωνίες, μέχρι τελευταίες ημέρες κατέστρεψαν υποδομές της χώρας, σκότωσαν αγωνιστές και αμάχους και στενούς συνεργάτες τους διερμηνείς, για να μην αποκαλυφθούν οι λεπτομέρειες από τις εγκληματικές τους πράξεις.

Στις 8:00 το πρωί ο αρχηγός των αποχωρούντων Γερμανών, χωρίς ντροπή, κατέθεσε στεφάνι στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη. Στις 9:15 π.μ. ένας Γερμανός στρατιώτης κατέβασε τη "σβάστικα" από τον ιερό βράχο. Την έβαλε υπό μάλης και αποχώρησε με σκυμμένο κεφάλι, υπογράφοντας το μοιραίο τέλος.

80 χρόνια μετά ζουν ακόμη κάποια από τα παιδιά που κατέκλεισαν μαζί με τις εκατοντάδες χιλιάδες πολιτών την πλατεία Συντάγματος να πανηγυρίσουν την απελευθέρωση της Αθήνας με αλαλαγμούς χαράς, φωνάζοντας "ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ".

Το γερμανικό στεφάνι κείτονταν στον δρόμο ποδοπατημένο, το κατάντημα του λαού που αιματοκύλισε την ανθρωπότητα , αφήνοντας στη γη πολλές δεκάδες εκατομμύρια νεκρούς.

80 χρόνια μετά , σχεδόν 200 πόλεμοι μαστίζουν τον πλανήτη.

"Πόλεμοι παλιοί και νέοι, ξεχασμένοι και προβεβλημένοι μεταξύ κρατών και εμφύλιοι, για ένα κομμάτι γης, για την εξουσία, για το νερό, για τις πλουτοπαραγωγικές πηγές, για μια ρίζα ελιάς".

Θα οδηγήσουν στον Γ΄ Παγκόσμιο πόλεμο ;

Μπορεί να διδάξει τους σύγχρονους εμπόλεμους ένα ποδοπατημένο στεφάνι στην απελεύθερη Αθήνα;